

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, de către partea vătămată Bîtca Leonid, în cauza penală privindu-l pe inculpatul

Rotari Stanislav Constantin, născut la 23 martie 1977, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Grădescu 17, ap.5.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în instanța de apel: 16.09.2013-05.11.2013
2. în instanța de recurs: 11.02.2014-19.03.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 octombrie 1997, Rotari S.C. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 96 alin. (1) Cod penal (red.1961), la 3 ani închisoare. În baza art. 43 Cod penal (red.1961), i-a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, Rotari S.C. la 16 mai 1997, în jurul orei 19.30, fiind în stare de ebrietate, lângă ospătăria situată pe str. Muncești 167 A, în timpul unui conflict, i-a aplicat lui Bîtca Leonid lovituri cu picioarele peste cap și corp, cauzîndu-i leziuni corporale mai puțin grave, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 96 alin. (1) Cod penal (red.1961), ca *vătămare intenționată a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, invocând aprecierea eronată a probelor administrate la caz, interpretarea eronată a faptelor și aplicarea pedepsei prea blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, a fost respins apelul, ca depus peste termen și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că sentința atacată a fost pronunțată integral la 23.10.1997 (f.d.1). Partea vătămată Bîtca L.M. a făcut cunoștință cu cauza penală la 07.08.2013 (f.d.3). Copia sentinței redactate partea vătămată a primit-o contra semnătură la 23.08.2013 (f.d.3), fapt confirmat de însuși partea vătămată în ședința instanței de apel.

Partea vătămată a depus apel abia la 03.09.2013 (f.d.7), potrivit ștampilei de intrare la Judecătoria Botanică mun.Chișinău cu nr. de intrare 5.25-11939, mai mult, potrivit apelului în cauză, acesta a fost datat de către partea vătămată la 03.09.2013.

Cele enumerate indică elocvent la încălcarea termenelor prevăzute și la art.309 Cod de procedură penală (red.1961), care expres indică la imposibilitatea declarării apelului mai târziu de 10 zile de la data începerii executării pedepsei, ceea ce face imposibilă și repunerea în termen a apelului, care de altfel nici nu a fost solicitată de către apelant.

Din alt punct de vedere, și anume raportând situația la prevederile codului de procedură penală în vigoare, potrivit prevederilor art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau, în cazul înaintării cererii în condițiile art.399 alin.(2), de la data înmânării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, a conchis instanța de apel, este constatat cu certitudine faptul că, termenul de atac a fost omis și acesta nu poate fi restabilit, deoarece în primul rând pedeapsa stabilită a fost executată și antecedentul deja este stins, într-al doilea rând, de la pronunțarea sentinței și până la atacarea acesteia de către partea vătămată a trecut mai bine de 15 ani, iar careva motive întemeiate ce ar fi împiedicat partea vătămată să atace sentința în termen de 15 ani, instanței nu i-au fost prezentate, ceea ce duce la tardivitatea apelului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către partea vătămată, în care solicită casarea acesteia, invocând că instanța de apel a ignorat faptul înrăutățirii sănătății, întârzierea cu 1 zi nu constituie temei de respingere a apelului ca tardiv, nu s-a adresat în timp de 15 ani cu apel din motivul descurajării în justiție și amenințării din partea inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 401 Cod de procedură penală, partea vătămată este în drept să declare apel, atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Termenul de declarare a apelului împotriva sentinței, potrivit prevederilor art. 402 Cod de procedură penală, este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) din același cod, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Revenind la cauza penală ce face obiectul recursului, Colegiul constată că, sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23 octombrie 1997, a fost contestată cu apel de către partea vătămată abia la data de 03 septembrie 2013, adică cu mult peste termenul de 15 zile, prevăzut de lege, iar argumentele recurentului privind descurajarea în justiție și amenințarea din partea inculpatului nu pot constitui temei ce ar justifica faptul imposibilității adresării părții vătămate cu apel pe parcursul a 15 ani. Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel corect a decis respingerea apelului declarat ca tardiv.

În acest context, Colegiul menționează că, respingerea apelului ca depus peste termen, echivalează cu nerezolvarea fondului prin neutilizarea acestei căi de atac-apelul, iar sentința a devenit definitivă, irevocabilă și demult executată.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

În asemenea condiții, Colegiul conchide că, recursul ordinar declarat de partea vătămată este inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece nu a utilizat calea ordinară de atac – apelul.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, de către partea vătămată Bîtca Leonid, în cauza penală privindu-l pe inculpatul *Rotari Stanislav Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti